

РЕШЕНИЕ

№ 27375

гр. София, 17.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 29.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **4826** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Ф. Т. А., чрез адв. К. Б.-Т., срещу Заповед № РСР24-РД09-159/10.04.2024г. на кмета на СО район „С.“, с която е отказано „изменението на Заповед № РСР22-РА50-146 от 20.09.2022г. на кмета на СО, район „С.“, в частта ѝ отнасяща се до наследниците на К. А. М., [дата на раждане] , починал 14.08.1958г. и включването на Ф. Т. А. в кръга от наследници“.

Жалбоподателката поддържа, че заповедта е постановена в нарушение на материалния закон, тъй като тя следва да се включи в кръга на наследници по закон на В. К. М. (преживяла съпруга), а оттам и в заповедта по чл.16, ал.6 ЗУТ.

Ответникът - кмет на Столична община, район „С.“, оспорва жалбата.

Заинтересованата страна - С. К. С., чрез адв. Л. М. подава писмен отговор, с който оспорва жалбата.

Софийска градска прокуратура не взема становище.

Съдът като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира следното:

От приетите по делото писмени доказателства се установява, че производството пред кмета на район „С.“, СО, е образувано по заявление вх.№ РСР22-КД00-164/09.08.2022г. подадено от С. К. С., с искане за издаване на заповед по

чл.16, ал.6 ЗУТ, в качеството ѝ на собственик на УПИ V 502,818 от кв.10, идентификатор 68134.502.4092, за индивидуализиране на определения ѝ урегулиран поземлен имот с ПРЗ на местност „Дивото“ НПЗ – И.-изток, по плана на [населено място], одобрен с решение № 212 по протокол 32/22.04.2021г. Към заявлението са приложена скица на имота издадена от СГКК – [населено място] и комбинирана скица. Приложено е и решение № 1342 от 14.07.1994г. на ПК общ. В., за възстановяване правото на собственост на наследниците на К. А. М., на земи в съществуващи или възстановими стари реални граници в землището на [населено място]. Приложено е и удостоверение за наследници на К. А. М. издадено от СО район „Н.“, в което като единствен наследник е посочена С. К. С.. След изготвяне на доклади от отдел „РКТДОС“ СО – район „С.“ и главен експерт от отдел УТСК – район „С.“, е издадена Заповед № РСР22-РА50-146/20.09.2022г. на кмета на район „С.“, СО. С тази заповед, с оглед влизането в сила на ПУП – ПРЗ по реда на чл.16 ЗУТ на П.З. „И.-изток“, на наследниците на К. А. М. (изброени съгласно приложеното удостоверение за наследници), собственици на бивш ПИ с идентификатор 68134.502.818 по КККР с площ от 574 кв.м. (имот № 012004 по КВС съгласно решение № 1342/14.07.1994г. на ПК), е определен УПИ V-502.818, кв.10, с площ 453 кв.м., нанесен в КККР с идентификатор 68134.502.4092. Посочено е, че заповедта подлежи на обжалване, но не се твърди и не се сочат доказателства да е била обжалвана.

Със заявление вх.№ РСР22-КД00-164-(1)/21.03.2024г. до кмета на район „С.“, СО, жалбоподателката Ф. Т. А. е поискала да бъде изменена Заповед № РСР22-РА50-146/20.09.2022г., като тя също бъде посочена сред наследниците на К. А. М., като съпруга на В. К. А.. Към заявлението е приложено удостоверение за наследници на К. А. М. издадено с изх.№ УГ01-3251/20.03.2024г. на СО, р-н Н., в което удостоверение жалбоподателката е посочена като съпруга на В. К. А. – починал на 06.03.1985г. - син на К. А. М..

С обжалваната Заповед № РСР24-РД09-159/10.04.2024г., кметът на район „С.“ не е уважил искането на Ф. Т. А. и е отказал да „измени“ предходната Заповед № РСР22-РА50-146/20.09.2022г. по чл.16, ал.6 ЗУТ.

Въз основа на така събраните по делото доказателства, съдът намира следното:

Заповед № РСР22-РА50-146/20.09.2022г. на кмета на район „С.“ СО, представлява индивидуален административен акт, издаден от компетентен орган на изрично предвидено в закона основание – чл.16, ал.6 ЗУТ. С тази заповед се извършва точно индивидуализиране (по смисъла на § 5, т. 12 от ДР ЗУТ) на новообразуваните с плана урегулирани поземлени имоти – влезлия в сила ПУП по чл.16 ЗУТ. Като индивидуален административен акт, заповедта подлежи на обжалване от заинтересованите лица, а ако жалба не е подадена в законния срок, заповедта влиза в сила. С влизането в сила, административният акт се стабилизира. След този момент, актът не подлежи на преразглеждане от органа, който го е издал. Влезният в сила индивидуален или общ административен акт, който не е бил оспорен пред съда, може да бъде отменен или изменен от непосредствено по-горестоящия административен орган, а ако актът не е подлежал на оспорване по административен ред - от органа, който го е издал, единствено в производството по възобновяване по реда на глава седма от АПК. Възобновяването на производството по издаване на индивидуален административен акт е извънреден способ за контрол върху влезли в сила административни актове, които не са обжалвани пред съда. Като засягаща стабилитета

на административния акт, процедурата по възобновяване е строго регламентирана в АПК и може да бъде проведена само в нормативно установените срокове и на посочените в чл. 99, т. 1-т. 7 АПК основания, по инициатива на административния орган, на прокурора, на омбудсмана и по искане на страна в производството в случаите на чл. 99, т. 2-т. 7 АПК (чл. 100 АПК).

В конкретния случай, няма данни Заповед № РСР22-РА50-146/20.09.2022г. на кмета на район „С.“ СО, да е била обжалвана по административен или съдебен ред. Ф. Т. А. също не твърди да е обжалвала заповедта. В тази връзка, подаденото от нея заявление вх.№ РСР22-КД00-164-(1)/21.03.2024г. до органа издал първоначалната Заповед № РСР22-РА50-146/20.09.2022г., следва да се квалифицира като искане по чл.100 АПК - за възобновяване на административното производство, доколкото това е единственият предвиден в АПК процесуален ред за разглеждане на искания за изменение или отмяна на влезли в сила административни актове.

За да бъде уважено искането за възобновяване на производството по издаване на ИАА, следва да се налице изрично предвидените в чл.99 АПК предпоставки. Със заявлението си (искане), жалбоподателката се позовава на обстоятелството, че тя също е наследник на К. А. М. като преживяла съпруга на неговия син В. К. А. – починал на 06.03.1985г., с оглед на което прави искане влезият в сила акт да бъде изменен от органа, който го е издал, като тя също бъде включена сред изброените наследници в заповедта по чл.16, ал.6 ЗУТ. Това, че на 06.03.1985г. е станала наследник на починалия си съпруг обаче, не е ново обстоятелство по смисъла на чл.99, т.2 АПК, което при решаване на въпроса от административния орган не е могло да бъде известно – фактът е настъпил много преди издаване на заповедта и е отразен в регистрите на общината. В тази връзка, посоченото от заявителката обстоятелство – че е наследник на В. А., не представлява предпоставка по чл.99, т.2 АПК и не може да бъде основание за възобновяване на производството по издаване на Заповед № РСР22-РА50-146/20.09.2022г. на кмета на район „С.“ СО, респ. за нейното изменение.

Отделно от това, заповедта по чл. 16, ал. 6 ЗУТ само констатира регулационния режим на имота на собственика, създаден с влезлия в сила ПУП. Същата не може да създаде, измени или прекрати права, различни от тези, създадени с влезлия в сила ПУП. С този административен акт се индивидуализират точно новообразуваните урегулирани поземлени имоти, съгласно понятието по § 5, т. 12 ДР ЗУТ - описват се границите и се определя идентификатор на новообразувания УПИ. Със заповедта не се признават, нито се отнемат вещни права различни от тези, създадени с влезлия в сила ПУП. Административният орган е обвързан от данните по плана и е длъжен да се ограничи в рамките на съдържанието на влезлия в сила ПУП по отношение посочване собственика на имота (Решение № 10343 от 30.10.2023 г. на ВАС по адм. д. № 5773/2023 г., II о., Решение № 225 от 10.01.2024 г. на ВАС по адм. д. № 9234/2023 г., II о.). В това производство административният орган не може да разрешава спорове за материално право, в това число спорове за собственост между сънаследници, какъвто е настоящият случай. Не е в компетентността на административния орган при издаване на заповедта по чл.16, ал.6 ЗУТ за точно индивидуализиране на новообразувания имот, да преценява приложното поле на чл.9а от ЗН. Спорове възникнали между сънаследници за приложението на чл.9а от ЗН, се разрешават от общите съдилища по реда на ГПК, както е видно, че са постъпили и страните по случая – образувано е дело за съдебна делба пред СРС. Този въпрос не може да се решава в производство по чл.16, ал.6 ЗУТ, с оглед на което и правилно като краен

результат с обжалваната Заповед № РСР24-РД09-159/10.04.2024г., административният орган не е уважил искането на Ф. Т. А.. Жалбата срещу този акт е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото, право на разноси на основание чл.143, ал.3 и ал.4 АПК имат ответникът и заинтересованата страна, но такива не следва да се присъждат, тъй като не са претендирани от ответника, а заинтересованата страна, не е представила доказателства за реалното им извършване.

Воден от горното, Административен съд София град, 27 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Ф. Т. А. срещу Заповед № РСР24-РД09-159/10.04.2024г. на кмета на район „С.“, Столична община.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: